

4η ημέρα «Εορτίων 2025» Ι.Ν. Αγίου Ελευθερίου οδού Αχαρνών: Διάλογος για την οικογένεια και τη διαπαιδαγώγηση

/ [Ενορίες](#)

Με Όρθρο και Θεία Λειτουργία ξεκίνησε την Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου 2025 και η 4η ημέρα των Εορτίων 2025 στον [Ιερό Ναό Αγίου Ελευθερίου οδού Αχαρνών](#).

Στις 12:00 το μεσημέρι εψάλη Ιερά Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο την Ιεροσολυμίτισσα. Στις 6:00 το απόγευμα εψάλη ο Εσπερινός και στις 6:30 τελέσθηκε Ακολουθία του Μικρού Αγιασμού με παράθεση αποτμημάτων ιερών λειψάνων των νεοφανών μαρτύρων Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης των εν Λέσβω μαρτυρησάντων. Στο τέλος διανεμήθηκαν φιαλίδια με αγιασμό σε όλους τους παρευρεθέντες πιστούς.

Στις 7:00 μ.μ. αντί των καθιερωμένων ομιλιών διεξήχθη ένας διάλογος αγάπης μεταξύ του Προϊσταμένου του Ναού, π. Θεμιστοκλή Χριστοδούλου, και της Οσιωτάτης Μοναχής Φιλοθέης από την Ιερά Μονή Παναγίας Παντάνασσας Γραβιάς. Ο διάλογος περιστράφηκε γύρω από θέματα της σύγχρονης οικογένειας και της διαπαιδαγώγησης των παιδιών.

Παρακολουθήστε τον διάλογο:

Αρχικά ζητήθηκε από την Αδελφή Φιλοθέη να καταθέσει την εμπειρία της σχετικά με το είδος των ανθρώπων που επισκέπτονται το μοναστήρι. Το μοναστήρι, ανέφερε η αδελφή, επισκέπτονται και νέοι και μεγαλύτεροι, οικογένειες αλλά και μεμονωμένα άτομα. Οι νέοι που έρχονται έχουν αναζητήσεις και ζητούν από τον Θεό να βοηθήσει να τακτοποιήσουν τη ζωή τους σε επαγγελματικό αλλά και κοινωνικό επίπεδο. Ζητούν να γίνουν άνθρωποι δημιουργικοί και καλοί. Γενικά υπάρχουν και σήμερα πολλά καλά και φιλότιμα παιδιά. Οι γονείς που μας επισκέπτονται είναι άλλοι ευσεβείς, που προσπαθούν να δώσουν στα παιδιά τους εφόδια και υλικά, τα απαραίτητα, και πνευματικά. Άλλοι θέλουν τα παιδιά τους να ζουν απολύτως κοσμικά, σύμφωνα με το πνεύμα της εποχής.

Στην ερώτηση αν βλέπει να υπάρχουν αντιστάσεις στις επιταγές του σύγχρονου τρόπου ζωής, στο κοσμικό πνεύμα, η Αδελφή ανέφερε ότι ευτυχώς υπάρχουν και γονείς και παιδιά που αντιστέκονται. Όπως υπάρχουν και παιδιά που αντιστέκονται αλλά οι γονείς τους τα ωθούν στον κοσμικό τρόπο ζωής. Δεν έχουν πνευματική ζωή όλοι όσοι επισκέπτονται το μοναστήρι. Συνήθως οι άνθρωποι αυτοί δεν δέχονται εύκολα συμβουλές για πνευματική ζωή. Οι καλοπροαίρετοι όμως αλλοιώνονται από τη χάρη της Παναγίας, γλυκαίνει η ψυχή τους και ζητούν να ξανάρθουν στο μοναστήρι. Πνευματικές αναζητήσεις έχουν κυρίως οι νέοι, αλλά έχουν εγκαταλειφθεί από τους μεγάλους. Οι γονείς από το 1960 και μετά δεν έχουν πνευματικά ενδιαφέροντα. Έτσι δεν δίνουν και στα παιδιά τους αντίστοιχη αγωγή. Ωστόσο πολλοί νέοι και σήμερα αναζητούν τον Θεό. Η κατάσταση της σύγχρονης νεολαίας οφείλεται σε πολλούς παράγοντες αλλά πρωτίστως υπαίτιοι είναι οι γονείς. Σήμερα οι γονείς δεν συζητούν με τα παιδιά τους, δεν έχουν χρόνο. Δεν τους μιλούν για τον Χριστό, δεν έχουν τα παιδιά τέτοια βιώματα από την οικογένεια. Ούτε και οι σύγχρονες γιαγιάδες καθοδηγούν τα εγγόνια τους με λόγο Θεού. Πολλές φορές οι γιαγιάδες είναι περισσότερο κοσμικές από τους γονείς. Έτσι τα παιδιά όχι μόνο δεν έχουν παράδειγμα πνευματικής ζωής από το σπίτι, αλλά κι όταν εκδηλώσουν τέτοιες επιθυμίες οι γονείς τα αποτρέπουν.

Στην ερώτηση ποιες συμβουλές δίνουν στους νέους που αντιμετωπίζουν

προβλήματα από λάθος τρόπο ζωής, όπως άκαιρες εγκυμοσύνες, ναρκωτικά και άλλα παρόμοια, η αδελφή απάντησε ότι είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουν ότι έχουν κάνει λάθος επιλογές. Ξεκινώντας από την παραδοχή του λάθους τα επόμενα βήματα είναι η προσευχή, η εξομολόγηση, η θεία Κοινωνία, τα βασικά στοιχεία για την ένωση με τον Θεό. Αυτά παρηγορούν τον άνθρωπο, διότι έρχεται η χάρη του Θεού· όταν παραδεχθεί το σφάλμα του ο άνθρωπος και εξομολογηθεί, αρχίζει νέος κύκλος ζωής. Έρχεται στην ψυχή του η ελπίδα που πριν είχε χαθεί.

Οι άνθρωποι επισκεπτόμενοι το μοναστήρι αναζητούν τη γνησιότητα. Αναζητούν την προσευχή. Έχουν την ανάγκη της παρουσίας του Θεού. Ιδιαίτερα μετά την αγρυπνία αισθάνονται ότι ο Κύριος φεύγει μαζί τους. Αισθάνονται τη γλυκιά παρουσία του Θεού.

Είναι ανάγκη οι γονείς να καταλάβουν ότι τα παιδιά τους δεν έχουν ανάγκη μόνο ή κυρίως από παιχνίδια και τροφή. Χρειάζονται και πνευματική τροφή. Να μιλήσουν στα παιδιά, να τους εξηγήσουν τα μεγάλα γεγονότα της πίστης μας, τι είναι τα Χριστούγεννα, επί παραδείγματι, τι συνέβη και γιατί γιορτάζουμε. Όμως οι σύγχρονοι γονείς δεν έχουν χρόνο ούτε και διάθεση για τέτοιες συζητήσεις. Πολλοί αφοσιώνονται στις σπουδές και στην καριέρα τους. Όμως αν κάνεις οικογένεια μόνο με αυτά ως εφόδια και δεν προσεύχεσαι, δεν έχεις αναπτύξει σχέση με τον Θεό, σωστή οικογένεια δεν κάνεις.

Η απόκτηση κινητού και η ενασχόληση των παιδιών με αυτό είναι μια άλλη σύγχρονη πληγή. Στις μικρές ηλικίες δεν είναι απαραίτητο. Δεν προσφέρει τίποτε στα παιδιά, απλώς έχει γίνει μόδα. Οι ανάγκες των παιδιών καλύπτονται από τους γονείς, όταν υπάρχει διαπροσωπική σχέση μεταξύ τους. Δυστυχώς αυτή λείπει και μαζί της λείπει και η σωστή καθοδήγηση των παιδιών, που δεν ξέρουν πώς να σταθούν στην κοινωνία, πώς να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα, πώς θα κάνουν σωστές επιλογές. Όλα γίνονται όπως τύχει. Όταν όμως ο άνθρωπος ζει κατά Θεόν, έρχεται μεγάλη ευλογία. Μπορεί να περνά δυσκολίες αλλά στο τέλος έρχεται η ευλογία του Θεού. Πρέπει τα παιδιά να μάθουν για τον Χριστό και να μάθουν να αγωνίζονται, να στερούνται, να έχουν φιλότιμο, να αγαπάνε, να έχουν πραγματική φιλία.

Αυτό σημαίνει, αναφέρει ο π. Θεμιστοκλής, ότι χρειαζόμαστε μητέρες. Το κυνήγι των υλικών αγαθών μάς κάνει να λησμονούμε τις αξίες, που είναι το πιο σημαντικό στη ζωή. Στα παιδιά πρέπει να δίνουμε αγωγή Χριστού. Τα πολλά υλικά που δίνουν οι γονείς στα παιδιά δεν εκτιμώνται. Τα γηροκομεία είναι γεμάτα, διότι τα παιδιά δεν πήραν αγάπη από τους γονείς, δεν βίωσαν και δεν γνώρισαν την αγάπη και εύκολα τους εγκατέλειψαν.

Η σωστή σχέση με τον Θεό δημιουργεί και τη σωστή σχέση μεταξύ γονιών και παιδιών. Προϋπόθεση όμως αυτής της σχέσης με τον Θεό είναι η συνέπεια στην πνευματική ζωή, η συμφωνία λόγων και πράξεων.

Για το μοντέλο της οικογένειας που εργάζονται και οι δύο γονείς, η Αδελφή Φιλοθέη αναγνωρίζει την αναγκαιότητα της εργασίας και των δύο· ωστόσο θα συμβούλευε να εργάζεται λιγότερες ώρες η μητέρα. Η κουρασμένη μητέρα που έχει εκδαπανηθεί στον εργασιακό της χώρο δεν έχει αντοχές να υπομείνει τις δυσκολίες των παιδιών, τις ανάγκες της οικογένειας. Η μητέρα, για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες της οικογένειας, πρέπει να είναι ήρεμη και χαρούμενη. Αλλά αυτό το κατορθώνει η προσευχόμενη μητέρα. Γενικά, και οι δύο γονείς να έχουν υπ' όψιν ότι πρέπει να είναι ήρεμοι, ειρηνικοί και χαρούμενοι. Να βρίσκουν τρόπους να ηρεμούν τα παιδιά και οι ίδιοι. Ότι τα προβλήματα τα λύνει ο Θεός, όχι το δικό τους μυαλό. Το πρόβλημα είναι ότι οι άνθρωποι είμαστε περισσότερο υλόφρονες. Και μέσα στην υλοφροσύνη εξάπτουμε και τον εγωισμό των παιδιών.

Τον εποικοδομητικό αυτόν διάλογο έκλεισε ο π. Θεμιστοκλής με τη ρήση του Θεοδώρου Στουδίτη, ο οποίος έλεγε ότι κεφάλαιο της ζεύξεως είναι η εν Χριστώ τελείωση. Αυτό, συμπληρώνει ο π. Θεμιστοκλής, εμείς το ξεχνάμε και άλλοι θεωρούν ότι στόχος είναι η τεκνοποιία και άλλοι το να περάσουν καλά. Ξεχνάμε επίσης ότι το παιδί που φέρνουμε στον κόσμο δεν είναι κτήμα μας· το φέρνουμε για να γίνει άγιος, αφού πρώτα γίνουμε οι γονείς άγιοι.

Με το Μικρό Απόδειπνο μετά Χαιρετισμών στην Υπεραγία Θεοτόκο και τη μονολόγιστη ευχή έκλεισε και η 4η ημέρα των Εορτίων 2025.